

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

ΕΝΩΠΙΟΝ [REDACTED]

Αρ. Υπόθεσης [REDACTED] 2024

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

Κατηγορούσα Αρχή

v.

1. [REDACTED]

2. [REDACTED]

Κατηγορούμενοι

Ημερομηνία: 14 Μαΐου, 2025

Εμφανίσεις:

Για την Κατηγορούσα Αρχή: κα [REDACTED] (για να ακούσει απόφαση η [REDACTED])

Για τους Κατηγορούμενους 1 και 2: κα Ν. Τσόκκου
Κατηγορούμενοι παρόντες.

ΑΠΟΦΑΣΗ

Οι Κατηγορούμενοι αντιμετωπίζουν από κοινού τρεις κατηγορίες, οι οποίες έχουν ως ακολούθως:

Με την **1^η κατηγορία**, κατηγορούνται ότι, στις 7/10/2024, στο Ξυλοφάγου της επαρχίας Λάρνακας, συνωμότησαν μεταξύ τους για να διαπράξουν κακούργημα, δηλαδή το αδίκημα της κλοπής, κατά παράβαση των **άρθρων 255, 262 και 371 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154.**

Με τη **2^η κατηγορία**, τους προσάπτεται ότι, στον ίδιο τόπο και ώρα 1150, έκλεψαν από το κατάστημα με την επωνυμία [REDACTED], το χρηματικό ποσό των €180, περιουσία της Παραπονούμενης, κατά παράβαση των **άρθρων 20, 21, 255 και 262 του Κεφ. 154.**

Τέλος, με την **3^η κατηγορία**, κατηγορούνται ότι στον ίδιο τόπο και ώρα 1212, είχαν στην κατοχή τους μία τσάντα, το χρηματικό ποσό των €180, 15 βραχιόλια, εννέα σκουλαρίκια και εννέα ρολόγια, για τα οποία υπήρχε εύλογη υπόνοια ότι είναι κλοπιμαία, κατά παράβαση των **άρθρων 20, 21 και 309 του Κεφ. 154**.

Ο Κατηγορούμενος 1 δήλωσε μη παραδοχή στην **1^η κατηγορία**, ενώ παραδέχθηκε τις **κατηγορίες 2 και 3**. Ο Κατηγορούμενος 2, δήλωσε μη παραδοχή στο σύνολο των όσων του καταλογίζονται.

Ως εκ τούτου, η υπόθεση προχώρησε με την ακρόαση της ουσίας της, για σκοπούς διάγνωσης της ποινικής ευθύνης και των δύο Κατηγορουμένων αναφορικά με την **1^η κατηγορία** και σε σχέση με τον Κατηγορούμενο 2 αναφορικά με τις **κατηγορίες 2 και 3**.

Για σκοπούς απόδειξης της υπόθεσης της εναντίον των Κατηγορουμένων, η Κατηγορούσα Αρχή παρουσίασε τέσσερεις μάρτυρες κατηγορίας. Τον Αστ. [REDACTED] (στο εξής ο «**ΜΚ1**»), την Παραπονούμενη (στο εξής η «**ΜΚ2**»), τον Αστ. [REDACTED] (στο εξής ο «**ΜΚ3**») και τον Αν. Λοχία [REDACTED] (στο εξής ο «**ΜΚ4**»).

Ο ΜΚ1 αναφέρθηκε, στο πλαίσιο της μαρτυρίας του, στις ενέργειες του αφού λήφθηκε το παράπονο της Παραπονούμενης ΜΚ2. Μετέβη αρχικά στο κατάστημά της και ακολούθως εντόπισε τους Κατηγορούμενους να επιβαίνουν σε όχημα. Συνέλαβε τον Κατηγορούμενο 1 και κάλεσε τον Κατηγορούμενο 2 να τον ακολουθήσει στον σταθμό. Αναφέρθηκε, περαιτέρω, στα διαβήματα που έλαβε κατόπιν μεταφοράς των Κατηγορουμένων στον σταθμό. Ο μάρτυρας αναγνώρισε και υιοθέτησε την κατάθεση στην οποία προέβη αναφορικά με τις ως άνω ενέργειες του, η οποία κατατέθηκε στη διαδικασία ως **Τεκμήριο 1**. Παρουσίασε, επίσης, τον κατάλογο τεκμηρίων που ετοίμασε ως **Τεκμήριο 2**, ένα φάκελο με μία τσάντα ως **Τεκμήριο 3**, ένα φάκελο με €180 ως **Τεκμήριο 4**, ένα φάκελο με 15 βραχιόλια ως **Τεκμήριο 5**, ένα φάκελο με εννέα σκουλαρίκια ως **Τεκμήριο 6**, ένα φάκελο με εννέα ρολόγια ως **Τεκμήριο 7** και ένα φάκελο με κατάλογο προϊόντων υπεραγοράς ως **Τεκμήριο 8**. Παρουσίασε, επιπρόσθετα, ως **Τεκμήρια 9 και 10** τα εντάλματα σύλληψης που εκδόθηκαν και εκτελέστηκαν εναντίον των Κατηγορουμένων 1 και 2 αντίστοιχα, ένα έντυπο δικαιωμάτων στην γαλλική γλώσσα ως **Τεκμήριο 11**, ένα έντυπο αναφορικά με την

υποβολή ασύλου από τον Κατηγορούμενο 2 ως **Τεκμήριο 12** και, τέλος, ένα έντυπο δικαιωμάτων στην γαλλική γλώσσα που επιδόθηκε στον Κατηγορούμενο 1 ως **Τεκμήριο 13**.

Η ΜΚ2 αναφέρθηκε στα γεγονότα που η ίδια βίωσε την επίδικη ημερομηνία, εντός του καταστήματος που η ίδια διατηρεί με την αδελφή της, αλλά και στα όσα ακολούθησαν της υποβολής του παραπόνου της και της μετάβασής της στον αστυνομικό σταθμό. Στο πλαίσιο αυτό αναγνώρισε και υιοθέτησε την κατάθεσή της ημερομηνίας 7/10/2024, η οποία κατατέθηκε και σημειώθηκε στη διαδικασία ως **Τεκμήριο 14**.

Οι Αστυφύλακες ΜΚ3 και ΜΚ4, αναφέρθηκαν και αυτοί με τη σειρά τους στα διαβήματα που έλαβαν στο πλαίσιο της διερεύνησης της υπόθεσης και στη λήψη των σχετικών καταθέσεων των Κατηγορουμένων.

Ο ΜΚ3 αναγνώρισε και υιοθέτησε ως **Τεκμήριο 15** την κατάθεση στην οποία προέβη αναφορικά με τις ενέργειες του και παρουσίασε την κατάθεση που έλαβε από τον Κατηγορούμενο ένα στην γαλλική γλώσσα και τη μετάφρασή της στα ελληνικά ως **Τεκμήρια 16Α και 16Β** αντίστοιχα. Παρουσίασε, τέλος, το έντυπο δικαιωμάτων που επέδωσε στον Κατηγορούμενο 1 ως **Τεκμήριο 17**.

Ο Κατηγορούμενος 1 στην κατάθεση του προβάλλει τους δικούς του ισχυρισμούς περί αγοράς των αντικειμένων που αναφέρονται στην 3^η κατηγορία, εκτός του χρηματικού ποσού, από πλανόδιους πωλητές με σκοπό τη μεταπώληση τους και ότι συναντήθηκε με τον Κατηγορούμενο 2, τον οποίο δεν γνώριζε από προηγουμένως, τυχαία στο Ξυλοφάγου, στο κατάστημα και στη συνέχεια στο Ξυλοφάγου. Του ζήτησε να τον πάρει πίσω στην Λάρνακα και ο Κατηγορούμενος 2 αποδέχθηκε.

Η κατάθεση της διερμηνέα που παρείχε υπηρεσίες μετάφρασης κατά τη λήψη της κατάθεσης του Κατηγορούμενου 1 κατατέθηκε και σημειώθηκε ως **Τεκμήριο 18**, με την κατάθεση της να γίνεται για την αλήθεια του περιεχομένου της σχετικά με την παροχή των υπηρεσιών της. Δηλώθηκε, επίσης, ως παραδεκτό γεγονός ότι ο πρόσωπο που αναφέρεται στην κατάθεση ως [REDACTED] διαπιστώθηκε στη συνέχεια ότι είναι ο Κατηγορούμενος 1.

Ο ΜΚ3 αναγνώρισε και υιοθέτησε την κατάθεση στην οποία προέβη αναφορικά με τις δικές του ενέργειες ως **Τεκμήριο 19** και παρουσίασε την κατάθεση που έλαβε από τον Κατηγορούμενο 2 και το έντυπο δικαιωμάτων που του επέδωσε ως **Τεκμήρια 20 και 21** αντίστοιχα.

Ο Κατηγορούμενος 2 στην κατάθεση του ουσιαστικά δηλώνει πως ό,τι έχει να πει, θα το πει στο Δικαστήριο.

Με την ολοκλήρωση της μαρτυρίας των πιο πάνω μαρτύρων δηλώθηκε ως παραδεκτό γεγονός ότι το πρόσωπο που αναφέρεται ως [REDACTED] στο σύνολο των τεκμηρίων που κατατέθηκαν είναι ο Κατηγορούμενος 1.

Με το πέρας της υπόθεσης της Κατηγορούσας Αρχής και αφού κρίθηκε ότι αποδείχθηκε εκ πρώτης όψεως υπόθεση εναντίον των Κατηγορουμένων, οι τελευταίοι, αφού τους επεξηγήθηκαν τα δικαιώματά τους, επέλεξαν και άσκησαν το δικαίωμά τους στη σιωπή και δεν παρουσίασαν οποιανδήποτε μαρτυρία για τους σκοπούς της Υπεράσπισης τους.

Η ακρόαση της υπόθεσης, συνεπώς, ολοκληρώθηκε με την κατάθεση των εμπειριστατωμένων γραπτών αγορεύσεων των ευπαίδευτων συνηγόρων μέσω των οποίων επιχειρηματολόγησαν προς υποστήριξη των εκατέρωθεν θέσεών τους, παραπέμποντας σε σχετική Νομολογία και Αρχές, καθώς και στην ενώπιον του Δικαστηρίου προσκομισθείσα μαρτυρία.

Προχωρώ στο σημείο αυτό με την αξιολόγηση της μαρτυρίας και σημειώνω ότι παρακολούθησα όλους τους μάρτυρες ενόσω αυτοί κατέθεταν ενώπιόν μου με προσοχή, διατηρώντας πάντοτε κατά νου τις αρχές της Νομολογίας που διέπουν την αξιολόγηση της μαρτυρίας (βλ. μεταξύ άλλων, *Ρασποπούλου ν. Μακρή, Ποινική Έφεση αρ. 287/2015, 11/5/2017, Χριστοδούλου ν. Αστυνομίας (2013) 2 ΑΑΔ 83, Χρίστου ν. Ηροδότου κ.α. (2008) 1 ΑΑΔ 676, Χρίστου ν. Khoreva (2002) 1 ΑΑΔ 454, Rana κ.α. ν. Δημοκρατίας (2004) 2 ΑΑΔ 489*). Διεξήλθα περαιτέρω, ενδελεχώς, των πρακτικών της διαδικασίας και της προσκομισθείσας μαρτυρίας, καθώς και του περιεχομένου του συνόλου των εγγράφων που κατατέθηκαν ενώπιόν μου ως τεκμήρια. Η αξιολόγηση της μαρτυρίας γίνεται με βάση το περιεχόμενο, την ποιότητα

και πειστικότητά της και σε σύγκρισή της με την υπόλοιπη μαρτυρία (βλ. *Ομήρου ν. Δημοκρατίας (2001) 2 ΑΑΔ 506*). Κατά την αξιολόγηση, το Δικαστήριο διατηρεί την ευχέρεια να αποδεχθεί μέρος της μαρτυρίας ενός, κατά τα άλλα, αξιόπιστου μάρτυρα και να απορρίψει το υπόλοιπο μέρος της μαρτυρίας του, εάν κρίνει ότι έρχεται σε αντίθεση ή ότι δεν συνάδει με άλλη αξιόπιστη μαρτυρία. Οι μάρτυρες, συνεπώς, μπορούν να γίνουν πιστευτοί μερικώς ή ολικώς και η επιλεκτική αποδοχή μέρους της μαρτυρίας ενός μάρτυρα δεν είναι επιλήψιμη (βλ. *Το Δίκαιο της Απόδειξης, Τ. Ηλιάδη, Ν. Γ. Σάντη, Β' Έκδοση, σελ. 141 - 143*). Σύμφωνα δε με την σχετική επί του θέματος Νομολογία, η αξιολόγηση της μαρτυρίας γίνεται στη βάση της μαρτυρίας η οποία σχετίζεται με τα επίδικα θέματα (βλ. *Ρασποπούλου (ανωτέρω)* και *Al Ittihad Al Watani κ.α. ν. Παπαδόπουλου (2000) 1(Γ) ΑΑΔ 1924*).

Ξεκινώντας από τον ΜΚ1, σημειώνω, ευθύς εξ αρχής, ότι η εντύπωση που αποκόμισα από τον εν λόγω μάρτυρα, στο πλαίσιο της μαρτυρίας του, ήταν θετική. Ο μάρτυρας αναφέρθηκε με σαφήνεια στο σύνολο των διαβημάτων και ενεργειών του, από την τηλεφωνική καταγγελία που έλαβε από την ΜΚ2 σχετικά με την κλοπή του καταστήματός της, μέχρι και την ολοκλήρωση της δικής του εμπλοκής στο πλαίσιο της διερεύνησης της παρούσας υπόθεσης. Αναφέρθηκε στην έρευνα που προέβη στο όχημα στο οποίο επέβαιναν οι Κατηγορούμενοι, στις ενέργειες του που προηγήθηκαν του εντοπισμού του οχήματος και στα διαβήματά του σχετικά με την πληροφόρηση των Κατηγορουμένων για την υπόθεση που διερευνούσε εναντίον τους, αλλά και την σύλληψή τους.

Δε διέλαθε της προσοχής μου το γεγονός ότι παρατηρούνται κάποιες αντιφάσεις σε σχέση με το συνολικό χρονικό διάστημα που μεσολάβησε μεταξύ της λήψης της τηλεφωνικής καταγγελίας της ΜΚ2 και του εντοπισμού του οχήματος στο οποίο όπως διαπιστώθηκε επέβαιναν οι Κατηγορούμενοι. Είμαι, όμως, της γνώμης ότι, η οποιαδήποτε διαφοροποίηση, χρονική ή άλλη, σε σχέση με τις ενέργειες του μάρτυρα και τον συνολικό χρόνο που χρειάστηκε για να μεταβεί αρχικά στο κατάστημα και ακολούθως να εντοπίσει τους Κατηγορούμενους, δεν είναι τέτοιας φύσης ή έκτασης ώστε να επιδρά καθ' οιονδήποτε τρόπο αρνητικά σχετικά με την εν γένει αξιοπιστία του ή να επηρεάζει την πεποίθησή μου για την αλήθεια των λεχθέντων του, σε σχέση με τα γεγονότα για τα οποία μαρτύρησε. Είναι δε εύλογα αναμενόμενο ότι, από το χρονικό σημείο της λήψης της καταγγελίας της ΜΚ2, μέχρι και τον εντοπισμό των

Κατηγορουμένων, όντως μεσολάβησε κάποιο χρονικό διάστημα και δεν βρίσκω οποιοδήποτε λόγο γιατί να μην αποδεχθώ την μαρτυρία του αναφορικά με τις ενέργειες του, παρά την ύπαρξη μικρών διαφοροποιήσεων που αφορούν στον επακριβή καθορισμό του συνολικού αυτού χρονικού διαστήματος.

Κατά τα λοιπά, ο μάρτυρας ήταν σαφής και σταθερός σε σχέση με σύνολο των όσων ανέφερε σχετικά με τη δική του εμπλοκή στην υπόθεση, ενώ υπήρξε και ειλικρινής ενώπιον μου αναφέροντας ότι δεν θυμόταν πού ακριβώς εντόπισε την επίδικη τσάντα (*Τεκμήριο 3*) εντός της οποίας εντοπίστηκαν τα αντικείμενα εντός του οχήματος, οδηγός του οποίου ήταν ο Κατηγορούμενος 2 και συνοδηγός ο Κατηγορούμενος 1.

Αποδέχομαι, συνεπώς, τη μαρτυρία του MK1 στο σύνολό της, τόσο πριν όσο και μετά τον εντοπισμό των Κατηγορουμένων και κρίνω ότι μπορώ να βασιστώ σε αυτήν για σκοπούς εξαγωγής ευρημάτων.

Η MK2, η οποία στο πλαίσιο της μαρτυρίας της ανέφερε ότι είναι ηλικίας 85 ετών, άφησε εξαιρετικές εντυπώσεις στο Δικαστήριο. Η μάρτυρας αναφέρθηκε, κατά τρόπο σαφή και με συνοχή, στα γεγονότα τα οποία η ίδια βίωσε την επίδικη ημερομηνία της 7/10/2024. Εξήγησε, περαιτέρω, τόσο τη διαμόρφωση του καταστήματος της, όσο και τον τρόπο λειτουργίας του, περιλαμβανομένης και της χρήσης της ταμειακής μηχανής σε σχέση με τις εισπράξεις. Αναφέρθηκε με σαφήνεια στα γεγονότα που έλαβαν χώρα την επίδικη ημερομηνία, από την ώρα που μετέβησαν στο κατάστημά της οι Κατηγορούμενοι 1 και 2 μέχρι και το σημείο που διαπίστωσε την κλοπή του επίδικου ποσού.

Δεν παραγνωρίζω το γεγονός ότι, στο πλαίσιο της κατάθεσής της, *Τεκμήριο 14*, δεν αναφέρεται στην τηλεφωνική επικοινωνία του Κατηγορούμενου 2 με άγνωστο πρόσωπο σε δύο περιπτώσεις, ενόσω ο τελευταίος βρισκόταν στο κατάστημά της και του έδειχνε προϊόντα. Παρά ταύτα, η μάρτυρας υπήρξε σαφής και σταθερή στη θέση της ότι όντως έλαβαν χώρα οι επίδικες τηλεφωνικές κλήσεις και συνομιλίες του Κατηγορούμενου 2, ώστε μπορώ να αποδεχθώ την επί του προκειμένου ζητήματος μαρτυρία της, η οποία, παρά τη μη συμπερίληψη της στην κατάθεσή της, δεν αντιμάχεται του υπόλοιπου περιεχομένου της.

Αναγνώρισε δε τους Κατηγορούμενους, τόσο κατά τη μαρτυρία της, όσο και στον αστυνομικό σταθμό όπου μετέβη μετά την κλοπή του καταστήματός της και τη σύλληψη των Κατηγορουμένων. Τονίζω, εξάλλου, ότι από πλευράς Κατηγορούμενου 1, δεν αμφισβητείται, ένεκα της παραδοχής του στη 2^η κατηγορία, η κλοπή του ποσού των €180 από την ταμειακή μηχανή του καταστήματος της MK2, κατά την επίδικη ημερομηνία.

Η μάρτυρας έδωσε τους λόγους για τους οποίους συμπέρανε την κλοπή του επίδικου ποσού και τον τρόπο με τον οποίο καθόρισε το ύψος του, ενώ το ύψος της κλαπείσας περιουσίας επιβεβαιώθηκε στη συνέχεια και από τον MK1 συνεπεία του εντοπισμού του εντός της επίδικης τσάντας (Τεκμήριο 3).

Παρά τα ανωτέρω, σημειώνω ότι δεν μπορώ να αποδεχθώ το μέρος της μαρτυρίας της MK2 και την εκφρασθείσα θέση της ότι κατά τη διάρκεια των δύο τηλεφωνημάτων του Κατηγορούμενου 2, ο τελευταίος ήταν με τον Κατηγορούμενο 1 που συνομιλούσε. Τούτο διότι, η αναφορά αυτή της MK2, όπως διαπιστώθηκε, βασίστηκε αποκλειστικά και μόνο στη δική της πεποίθηση και αντίληψη την οποία διαμόρφωσε χωρίς να γνωρίζει τί ειπώθηκε κατά τη διάρκεια των τηλεφωνικών συνομιλιών του Κατηγορούμενου 2, αφού ο τελευταίος μιλούσε σε άλλη γλώσσα και χωρίς να είχε δει, κατά τον ίδιο χρόνο, και τον Κατηγορούμενο 1 να χρησιμοποιεί το τηλέφωνο του. Κατά τον εν λόγω χρόνο, η MK2 είχε οδηγήσει τον Κατηγορούμενο 2 στο πίσω μέρος του καταστήματος για να του υποδείξει προϊόντα, ενώ ο Κατηγορούμενος 1 παρέμεινε στην είσοδο του καταστήματος, χωρίς να βρίσκεται εντός του οπτικού πεδίου της MK2.

Η θέση λοιπόν της MK2 σε σχέση με την τηλεφωνική επικοινωνία μεταξύ των Κατηγορουμένων 1 και 2, κατά τον χρόνο που βρίσκονταν στο κατάστημά της, δεδομένου ότι αυτή βασίζεται στις δικές της εικασίες και υποθέσεις, δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή από το Δικαστήριο για σκοπούς εξαγωγής σαφούς ευρήματος προς τούτο.

Πέραν των ανωτέρω, η μαρτυρία της MK2 γίνεται, στο υπόλοιπο μέρος της, αποδεκτή για σκοπούς εξαγωγής ευρημάτων.

Σε σχέση με τους MK3 και 4, δεν χρειάζεται να λεχθούν πολλά. Η μαρτυρία τους δεν αμφισβητήθηκε επί της ουσίας της, αφού αυτή περιορίστηκε στα διαβήματα που

έλαβαν στο πλαίσιο της λήψης των ανακριτικών καταθέσεων των Κατηγορουμένων 1 και 2.

Η μαρτυρία, συνεπώς, των MK3 και 4 γίνεται αποδεκτή στο σύνολό της, σε σχέση με τις ενέργειες τους κατά τη διερεύνηση της υπόθεσης και συγκεκριμένα, σχετικά με τη λήψη των καταθέσεων των Κατηγορουμένων.

Βάσει της πιο πάνω αξιολόγησης της μαρτυρίας προβαίνω στα ακόλουθα ευρήματα:

Στις 7/10/2024, η MK2 ήταν υπεύθυνη στο κατάστημα το οποίο διατηρεί με την αδελφή της στο Ξυλοφάγου, το οποίο ασχολείται με την πώληση ειδών [REDACTED]. Περί τις 1200 και ενόσω η MK2 ήταν υπεύθυνη και μόνη της στο κατάστημα, προσήλθαν στο κατάστημα δύο πρόσωπα αφρικανικής καταγωγής. Ο ένας εκ των δύο παρέμεινε στην είσοδο του καταστήματος, ενώ ο άλλος ενδιαφέρθηκε για ένα από τα πιάτα που βρισκόταν σε ράφι του καταστήματος, ρωτώντας την MK2 για την αξία του, στα ελληνικά. Η MK2 του ανέφερε ότι επρόκειτο για ακριβό αντικείμενο και τον οδήγησε στο πίσω μέρος του καταστήματος, όπου του υπέδειξε άλλα, φθηνότερα πιάτα. Του ανέφερε ότι τα σερβιέρικα που του υπέδειξε αξίζουν €7,80. Ο αλλοδαπός, πήρε τα πιάτα και τα μετέφερε στο ταμείο όπου και τα άφησε. Ακολούθως, ζήτησε από την MK2 τέσσερα ποτήρια και η τελευταία τον μετέφερε εκ νέου στο πίσω μέρος του καταστήματος όπου του τα παρέδωσε. Τα ποτήρια κόστιζαν €1,85 το κάθε ένα. Κατά τη διάρκεια των ανωτέρω, το πρόσωπο που ήταν μαζί με την MK2 ήταν ο Κατηγορούμενος 2, ενώ το πρόσωπο που αναγνωρίστηκε ως ο Κατηγορούμενος 1, ήταν το πρόσωπο που βρισκόταν στην είσοδο του καταστήματος, χωρίς η MK2 να μπορεί να δει τον Κατηγορούμενο 1 και κατά πόσο αυτός εισήλθε εντός του καταστήματος, ενόσω αυτή βρισκόταν στο πίσω μέρος του καταστήματος μαζί με τον Κατηγορούμενο 2. Από το σημείο στο οποίο βρίσκονταν, δεν υπήρχε ούτε οπτική επαφή με το ταμείο. Ο Κατηγορούμενος ανέφερε ότι τελικά θα αγόραζε μόνο τα ποτήρια τα οποία είχαν συνολική αξία €7,40 και η MK2 τα κτύπησε στην ταμειακή μηχανή. Ο Κατηγορούμενος 2, την πλήρωσε με δύο χαρτονομίσματα των €5. Η MK2 του έδωσε ρέστα €2,60. Όταν η MK2 άνοιξε την ταμειακή μηχανή, αντιλήφθηκε ότι έλειπαν από μέσα όλα τα χαρτονομίσματα που είχε στο ταμείο της, εκτός των κερμάτων. Τα χαρτονομίσματα, σύμφωνα με τις αποδείξεις που είχε εκδώσει

μέχρι εκείνη την στιγμή, ήταν συνολικής αξίας €180. Διαπίστωσε, ταυτόχρονα, ότι το πρόσωπο που βρισκόταν στην είσοδο του καταστήματος, δηλαδή ο Κατηγορούμενος 1, είχε φύγει. Ο Κατηγορούμενος 2 πήρε τα ρέστα του και τα ποτήρια που αγόρασε και αποχώρησε, χωρίς να ζητήσει ή να παραλάβει απόδειξη για την αγορά στην οποία προέβη. Τα €180 που κλάπηκαν από το ταμείο της ΜΚ2, αποτελούντο από χαρτονομίσματα αξίας των €5, €10, €20 και ένα των €50. Αφού η ΜΚ2 κατήγγειλε τηλεφωνικώς την υπόθεση στην αστυνομία, μετέβη στη συνέχεια στον αστυνομικό σταθμό για να δώσει κατάθεση, οπότε και αναγνώρισε τους Κατηγορούμενους οι οποίοι είχαν ήδη μεταφερθεί στον σταθμό από τον ΜΚ1. Κατά τη διάρκεια της παραμονής των Κατηγορουμένων 1 και 2 στο κατάστημά της, δεν μπήκε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο στο κατάστημα.

Ο ΜΚ1 έλαβε την τηλεφωνική καταγγελία της ΜΚ2 στις 7/10/2024 και περί ώρα 1205. Η ΜΚ2 κατήγγειλε κλοπή ποσού €180 από την ταμειακή μηχανή του καταστήματός της. Ο ΜΚ1 μετέβη αρχικά στο κατάστημα της ΜΚ2 και στη συνέχεια, στο πλαίσιο περιπολίας του και ώρα 1212, εντόπισε ένα όχημα το οποίο, σύμφωνα με τον μάρτυρα περιφερόταν ύποπτα και σε αυτό επέβαιναν δύο πρόσωπα τα οποία, κατόπιν ελέγχου των στοιχείων τους, διαπίστωσε ότι ήταν οι Κατηγορούμενοι 1 και 2. Ο Κατηγορούμενος 2 ήταν ο οδηγός του οχήματος και ο Κατηγορούμενος 1 ήταν ο συνοδηγός. Σε έρευνα που ο ΜΚ1 διενήργησε εντός του οχήματος, εντόπισε εντός μίας τσάντας το ποσό των €180, 15 βραχιόλια, εννέα σκουλαρίκια και εννέα ρολόγια. Ο ΜΚ1 τα υπέδειξε στον Κατηγορούμενο 1, του επέστησε την προσοχή του στον Νόμο, τον ενημέρωσε ότι αυτά θα κατακρατηθούν ως τεκμήρια και ο Κατηγορούμενος 1 δεν έδωσε οποιαδήποτε απάντηση. Στις 1215, συνέλαβε τον Κατηγορούμενο 1, ο οποίος δεν είχε δώσει οποιεσδήποτε ικανοποιητικές εξηγήσεις για τα ανευρεθέντα αντικείμενα, για το αδίκημα της παράνομης κατοχής περιουσίας και αφού του επέστησε την προσοχή του στον Νόμο, ο Κατηγορούμενος 1 δεν απάντησε οτιδήποτε. Στη συνέχεια ο ΜΚ1 ζήτησε από τον Κατηγορούμενο 2 να τον ακολουθήσει στον σταθμό πράγμα που ο Κατηγορούμενος 2 έπραξε. Κατά την είσοδό τους στον αστυνομικό σταθμό, εκεί βρισκόταν η ΜΚ2 η οποία τους αναγνώρισε ως τα πρόσωπα που βρίσκονταν στο κατάστημα της προηγουμένως. Ο ΜΚ1 πληροφόρησε τους Κατηγορούμενους για την υπόθεση

που διερευνούσε εναντίον τους, τους επέστησε την προσοχή τους στον Νόμο και ο Κατηγορούμενος 1 απάντησε «No», ενώ ο Κατηγορούμενος 2 απάντησε «I shop there». Σε περαιτέρω έρευνα που ο ΜΚ1 προέβη στο όχημα, δεν εντόπισε οτιδήποτε άλλο επιλήψιμο, πέραν της τσάντας που είχε αρχικά εντοπίσει. Την ίδια ημέρα και ώρα 1750, κατόπιν δικαστικού εντάλματος σύλληψης, ο ΜΚ1 συνέλαβε τον Κατηγορούμενο 2 για τα αδικήματα της συνωμοσίας προς διάπραξη αδικήματος, της κλοπής και της παράνομης κατοχής περιουσίας, του επέστησε την προσοχή του στον Νόμο και ο Κατηγορούμενος 2 δεν απάντησε οτιδήποτε. Στη συνέχεια και ώρα 1755, κατόπιν δικαστικού εντάλματος σύλληψης, ο ΜΚ1 συνέλαβε τον Κατηγορούμενο 1 για τα αδικήματα της συνωμοσίας προς διάπραξη αδικήματος, της κλοπής και της παράνομης κατοχής περιουσίας, του επέστησε την προσοχή του στον Νόμο και ο Κατηγορούμενος 1 δεν απάντησε οτιδήποτε.

Ο ΜΚ3 υπηρετεί στην Αστυνομική Διεύθυνση Αμμοχώστου. Στις 7/10/2024 και ώρα 2037 πληροφόρησε τον Κατηγορούμενο 1 με τη βοήθεια διερμηνέα για την εναντίον του διερευνώμενη υπόθεση, του επέστησε την προσοχή του στον Νόμο και αυτός απάντησε «ΟΚ». Την ίδια ημέρα και μεταξύ των ωρών 2140 – 2330 έλαβε ανακριτική κατάθεση από τον Κατηγορούμενο 1 αφού πρώτα του επέστησε γραπτώς την προσοχή του στον Νόμο με τη βοήθεια της διερμηνέα.

Σύμφωνα με το Τεκμήριο 18, η διερμηνέας [REDACTED] κατέγραψε την κατάθεση του Κατηγορούμενου 1 στην Γαλλική γλώσσα και έλεγξε τα μεταφρασμένα κείμενα και διαπίστωσε ότι αυτά ήταν ορθά και πιστά με τα πρωτότυπα.

Ο ΜΚ4, υπηρετεί στην Αστυνομική Διεύθυνση Αμμοχώστου. Στις 8/10/2024 και ώρα 0005, πληροφόρησε τον Κατηγορούμενο 2 για την εναντίον του διερευνώμενη υπόθεση, του επέστησε την προσοχή του στον Νόμο και ο Κατηγορούμενος 2 απάντησε «ΟΚ». Την ίδια ημέρα και μεταξύ των ωρών 0010 – 0030, έλαβε ανακριτική κατάθεση από τον Κατηγορούμενο 2, αφού του επέστησε γραπτώς την προσοχή του στον Νόμο. Σε αυτήν ο Κατηγορούμενος 2 ανέφερε πως ό,τι έχει να πει, θα το πει στο Δικαστήριο.

Το πρόσωπο που αναφέρεται ως [REDACTED] στα τεκμήρια που κατατέθηκαν, διαπιστώθηκε ότι είναι ο Κατηγορούμενος 1, [REDACTED]

Έχοντας προβεί στα ανωτέρω ευρήματα, ως προς τα πραγματικά γεγονότα της παρούσας υπόθεσης, σημειώνω ότι το βάρος απόδειξης των συστατικών στοιχείων των αδικημάτων των κατηγοριών που προσάπτονται στους Κατηγορούμενους, το φέρει η Κατηγορούσα Αρχή η οποία βαρύνεται με την υποχρέωση απόδειξης τους, με αποδεκτή μαρτυρία, πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας (βλ. μεταξύ άλλων, *Charitonos v. The Republic (1971) 2 CLR 40*, *Λοΐζου v. Αστυνομίας (1989) 2 ΑΑΔ 363* και *Ανδρονίκου v. Δημοκρατίας (2008) 2 ΑΑΔ 486*).

Αναφορικά με την **1^η κατηγορία**, το **άρθρο 371 του Κεφ. 154**, διαλαμβάνει τα εξής:

«371. Όποιος συνωμοτεί με άλλο να διαπράξει κακούργημα ή να διενεργήσει πράξη σε οποιοδήποτε μέρος του κόσμου η οποία αν διενεργόταν στη Δημοκρατία θα ήταν κακούργημα και η οποία είναι ποινικό αδίκημα σύμφωνα με τους νόμους που ισχύουν στον τόπο όπου σκοπεύεται να διενεργηθεί, είναι ένοχος κακούργηματος και αν δεν προνοείται κάποια άλλη ποινή, υπόκειται σε φυλάκιση επτά χρόνων ή προκειμένου για κακούργημα που επισύρει κατά ανώτατο όριο ποινή κατώτερη από τη φυλάκιση επτά χρόνων, σε τέτοια κατώτερη ποινή.»

Παραπέμπω, επίσης, στα όσα καθοδηγητικά επί του επίδικου αδικήματος και της στοιχειοθέτησης του αναφέρθηκαν στην θεμελιακή απόφαση στην υπόθεση **Gani v. Δημοκρατίας (1991) 2 ΑΑΔ 134**:

«Το αδίκημα της συνωμοσίας συντελείται από τη στιγμή που δυο ή περισσότεροι συμφωνούν να διαπράξουν αδίκημα ή να επιτύχουν νόμιμο σκοπό με παράνομα μέσα. Δεν είναι αναγκαίο για την συμπλήρωση του αδικήματος να έχει τελεστεί οτιδήποτε πέρα από τη συμφωνία. Το κατά πόσο οι συνωμότες μετάνιωσαν ή σταμάτησαν ή παρεμποδίστηκαν ή απέτυχαν ή δεν είχαν την ευκαιρία να προωθήσουν το σκοπό της συνωμοσίας, είναι αδιάφορο. (Βλέπε *Mulcahy v. R. [1868] L.R. 34 H.L. 328*, *O' Connell v. R. (1844) 5 St. Tr. (N.S.) 1*, *R. v. Aspinall [1876] 2 Q.B.D. 48*, *Archbold*, ανωτέρω, σελ. 2035 παραγρ. 28-4.»

(βλ. επίσης *Χρυσάνθου v. Δημοκρατίας (2011) 2 ΑΑΔ 221*)

Από το ανωτέρω απόσπασμα, προκύπτει ότι εκείνο που απαιτείται είναι η απόδειξη συνομολόγησης συμφωνίας μεταξύ δύο ή περισσότερων προσώπων για να διαπράξουν μια παράνομη πράξη ή για να εκτελέσουν μια νόμιμη πράξη με παράνομα

μέσα και όχι αυτή καθαυτή η εκτέλεση της παράνομης πράξης ή η πραγματοποίηση του σκοπού τους.

Αναφορικά με το αδίκημα της **2^{ης} κατηγορίας**, δηλαδή το αδίκημα της κλοπής, το **άρθρο 255 του Κεφ. 154**, ορίζει την κλοπή ως ακολούθως:

«255.-(1) Όποιος κλέβει, χωρίς τη συναίνεση του ιδιοκτήτη, που γίνεται με δόλιο τρόπο και χωρίς αξίωση δικαιώματος με καλή πίστη, αποκτά κατοχή και αποκομίζει ο,τιδήποτε που μπορεί να καταστεί αντικείμενο κλοπής με σκοπό, κατά το χρόνο της απόκτησης, να αποστερήσει τον ιδιοκτήτη μόνιμα από αυτό:

Νοείται ότι πρόσωπο δύναται να είναι ένοχο κλοπής οποιουδήποτε τέτοιου πράγματος, ανεξάρτητα του ότι κατέχει αυτό νόμιμα, αν είναι θεματοφύλακας ή συνιδιοκτήτης του, με δόλιο τρόπο σφετερίζεται αυτό για χρήση από τον ίδιο ή από οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο παρά του ιδιοκτήτη.

(2) (α) Ο όρος "αποκτά κατοχή" περιλαμβάνει και το να αποκτά κατοχή-

(i) με τέχνασμα

(ii) με εκφοβισμό

(iii) με συνέπεια πλάνης του ιδιοκτήτη που είναι σε γνώση του αποκτώντα ότι κατοχή του αποκτώμενου αποκτήθηκε με τέτοιο τρόπο

(iv) με ανεύρεση, εφόσον κατά το χρόνο της ανεύρεσης αυτός που το βρήκε πιστεύει ότι ο ιδιοκτήτης μπορεί να ανακαλυφθεί με εύλογα διαβήματα

(β) ο όρος "αποκομίζει" περιλαμβάνει κάθε μετακίνηση οποιουδήποτε πράγματος από το χώρο τον οποίο αυτό κατέχει, προκειμένου όμως για πράγμα προσαρτημένο, μόνο αν αυτό αποσπαστήκε εντελώς.

(γ) ο όρος "ιδιοκτήτης" περιλαμβάνει και τον ιδιοκτήτη μέρους ή αυτόν που έχει κατοχή ή έλεγχο ή ειδική ιδιοκτησία πράγματος το οποίο δύναται να καταστεί αντικείμενο κλοπής.

(3) Δύναται να είναι αντικείμενο κλοπής κάθε πράγμα που έχει αξία και που ανήκει σε οποιοδήποτε πρόσωπο, προκειμένου όμως για πράγμα προσκολλημένο σε ακίνητο μετά το διαχωρισμό του από τέτοιο ακίνητο.»

Σύμφωνα, δε, με το **άρθρο 262 του Κεφ. 154**, το αδίκημα της κλοπής τιμωρείται με την επιβολή ποινής φυλάκισης τριών ετών.

Σε σχέση, τέλος με την **3^η κατηγορία**, το **άρθρο 309 του Κεφ. 154**, προνοεί ότι:

«309. Όποιος έχει στην κατοχή του κινητό, χρήματα, αξιόγραφο ή οποιαδήποτε άλλη περιουσία, για τα οποία υπάρχουν εύλογες υπόνοιες ότι είναι κλοπιμαία, είναι ένοχος πλημμελήματος και υπόκειται σε φυλάκιση έξι μηνών, εκτός αν αποδείξει με αυτό τον τρόπο που να ικανοποιεί το Δικαστήριο ότι απόκτησε νόμιμα την κατοχή τους.»

Επισημαίνω, επίσης, στο σημείο αυτό, ότι σε σχέση με το αδίκημα της **2^{ης} κατηγορίας**, ο Κατηγορούμενος 2 κατηγορείται για την συμμετοχή του στη διάπραξη του εν λόγω αδικήματος από τον Κατηγορούμενο 1.

Των πιο πάνω λεχθέντων, επανέρχομαι στα ευρήματα στα οποία προέβηκα ως προς τα γεγονότα και εφαρμόζοντας τα επί της νομικής πτυχής των κατηγοριών που προσάπτονται στους Κατηγορούμενους, σημειώνω ότι η υπόθεση της Κατηγορούσας Αρχής εναντίον των Κατηγορουμένων, τόσο σε σχέση με την 1^η κατηγορία, η οποία φέρει τους Κατηγορούμενους 1 και 2 να είχαν συνωμοτήσει μεταξύ τους για να διαπράξουν το αδίκημα της κλοπής, αλλά και σε σχέση με την 2^η κατηγορία, δηλαδή για το αδίκημα της κλοπής, στον βαθμό που αυτή αφορά στον Κατηγορούμενο 2, βασίζεται στην ύπαρξη περιστατικής μαρτυρίας η οποία προκύπτει από το σύνολο της μαρτυρίας που παρουσιάστηκε ενώπιον του Δικαστηρίου.

Λαμβάνοντας υπόψη τα ευρήματά μου και την μαρτυρία που έγινε αποδεκτή, δεν έχω ικανοποιηθεί, στην προκειμένη περίπτωση, ότι έχει αποδειχθεί η διάπραξη του αδικήματος της 1^{ης} κατηγορίας από τους Κατηγορούμενους. Συγκεκριμένα, στη βάση της μαρτυρίας που παρουσιάστηκε, δεν ικανοποιούμαι για τη συνομολόγηση συμφωνίας μεταξύ των Κατηγορουμένων για να διαπράξουν το αδίκημα της κλοπής του επίδικου ποσού από την MK2. Εξηγώ.

Ο Κατηγορούμενος 1 παραδέχεται τη διάπραξη του αδικήματος της κλοπής ποσού €180, περιουσία της MK2. Παρά ταύτα, από την υπόλοιπη μαρτυρία που τέθηκε ενώπιον μου, δεν εντοπίζονται τέτοια στοιχεία τα οποία να συνηγορούν υπέρ της ύπαρξης οποιασδήποτε συμφωνίας μεταξύ των Κατηγορουμένων για τη διάπραξη του εν λόγω αδικήματος από τον Κατηγορούμενο 1. Τούτο διότι, σύμφωνα με την μαρτυρία της MK2, η οποία έγινε αποδεκτή, ήταν η ίδια η MK2 που είχε οδηγήσει σε δύο περιπτώσεις τον Κατηγορούμενο 2 στο πίσω μέρος του καταστήματος, ώστε να του υποδείξει προϊόντα για την αγορά των οποίων ο τελευταίος ενδιαφερόταν. Ο Κατηγορούμενος 2 μάλιστα, αγόρασε και ορισμένα από τα προϊόντα που του υποδείχθηκαν από την MK2, ενώ η αναφορά της μάρτυρα περί φυγής του Κατηγορούμενου 2 προτού του δοθεί απόδειξη, δεν μπορεί να οδηγήσει σε οποιοδήποτε συμπέρασμα ενοχής, εφόσον όπως η MK2 εξήγησε, οι αποδείξεις που εκδίδει δίδονται στους πελάτες της όταν αυτές ζητηθούν.

Σε σχέση δε με τις όποιες αναφορές του Κατηγορούμενου 1, οι οποίες περιλαμβάνονται στην κατάθεση του, η οποία δεν υιοθετήθηκε ενόρκως αφού ο

τελευταίος άσκησε, ως ήταν απόλυτο δικαίωμα του, το δικαίωμα του στη σιωπή, κρίνω ότι δεν μπορώ να βασιστώ επί αυτών για σκοπούς εξαγωγής οποιουδήποτε ευρήματος περί ενοχής του Κατηγορούμενου 2 και παραπέμπω προς τούτο στην στα όσα αναφέρθηκαν στην υπόθεση **Θεοχάρους κ.α. ν. Αστυνομίας (2014) 2 ΑΑΔ 831**: *«Διευκρινίζεται βέβαια ότι οι δηλώσεις των εφεσεϊόντων εκτός δικαστηρίου δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη προς ενοχοποίηση συγκατηγορουμένων τους, αλλά μόνο σε ότι αφορά τους ίδιους.»*.

Συνεπώς, το γεγονός ότι οι Κατηγορούμενοι 1 και 2 εντοπίστηκαν από τον ΜΚ1 να επιβαίνουν μαζί στο ίδιο όχημα, καθώς και ότι προσήλθαν ταυτόχρονα στο κατάστημα της ΜΚ2, δεν μπορεί να οδηγήσει σε οποιοδήποτε συμπέρασμα περί συνωμοσίας τους για τη διάπραξη του αδικήματος που ο Κατηγορούμενος 1 παραδέχεται ότι διέπραξε, αλλά ούτε, κατ' επέκταση, περί ποινικής ευθύνης του Κατηγορούμενου 2 για τη διάπραξη του αδικήματος της 2^{ης} κατηγορίας, υπό το πρίσμα είτε του **άρθρου 20**, είτε του **άρθρου 21** του **Κεφ. 154**.

Συνοψίζοντας, η μαρτυρία που έγινε αποδεκτή, συνολικά ιδωμένη, δεν μπορεί να οδηγήσει σε τίποτα περισσότερο από υποθέσεις και εικασίες σχετικά με την εμπλοκή του Κατηγορούμενου 2 στη διάπραξη του αδικήματος της κλοπής, από τον Κατηγορούμενο 1, του ποσού των €180 που βρισκόταν στην ταμειακή μηχανή του καταστήματος της ΜΚ2. Επαναλαμβάνω ότι, ο Κατηγορούμενος 2 αποτάθηκε στην ΜΚ2 εκφράζοντας το ενδιαφέρον του για την αγορά εμπορευμάτων, ορισμένα εκ των οποίων εν τέλει τα αγόρασε και μετέβη στο πίσω μέρος του καταστήματος της κατόπιν εισήγησης της ίδιας. Παρά, δε, την αποδοχή της μαρτυρίας της ΜΚ2, περί δύο τηλεφωνικών επικοινωνιών που είχε ο Κατηγορούμενος 2, ενόσω βρισκόταν μαζί της στο πίσω μέρος του καταστήματός της, δεν μπορεί να συναχθεί ότι ο τελευταίος ήταν με τον Κατηγορούμενο 1 που είχε συνομιλήσει κατά τον εν λόγω χρόνο, αφού η επικοινωνία αυτή έγινε σε άλλη γλώσσα. Όπως, εξάλλου, προέκυψε, ήταν στη βάση δικών της υποθέσεων που η ΜΚ2 κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ήταν μεταξύ τους που συνομιλούσαν.

Συνακόλουθα, δημιουργούνται αμφιβολίες αναφορικά με την εμπλοκή του Κατηγορούμενου 2 στη διάπραξη των αδικημάτων που του καταλογίζονται σύμφωνα με τις κατηγορίες 1 και 2 που του προσάπτονται.

Αναφορικά με την 3^η κατηγορία, σημειώνω ότι η περιουσία που περιγράφεται σε αυτήν, εντοπίστηκε εντός οχήματος του οποίου οδηγός ήταν ο Κατηγορούμενος 2 και συνοδηγός ο Κατηγορούμενος 1. Η φύση των αντικειμένων και ο αριθμός τους, στοιχειοθετούν την ύπαρξη εύλογης υπόνοιας ότι η εν λόγω περιουσία που εντοπίστηκε εντός του οχήματος ήτο κλοπιμαία. Είμαι περαιτέρω της γνώμης ότι η κατοχή των εν λόγω αντικειμένων από τους Κατηγορούμενους 1 και 2 ήτο κοινή εφόσον εντοπίστηκε στο όχημα επί του οποίου επέβαιναν και οι δύο.

Δεδομένου, λοιπόν, ότι η Κατηγορούσα Αρχή έχει επιτύχει να στοιχειοθετήσει τόσο την κατοχή των αντικειμένων από τους Κατηγορούμενους, όσο και την ύπαρξη εύλογης υπόνοιας ότι αυτά ήταν κλοπιμαία, το αποδεικτικό βάρος μεταφέρθηκε στους ώμους των Κατηγορουμένων ώστε μέσω της μαρτυρίας τους να ικανοποιήσουν το Δικαστήριο για την νόμιμη απόκτηση και κατοχή τους (βλ. **Narmania v. Αστυνομίας, Ποινικές Εφέσεις Αρ. 4/2018 και 5/2018, ημερ. 3.4.2019**). Κανένας εκ των δύο Κατηγορουμένων δεν έδωσε ικανοποιητικές εξηγήσεις σχετικά με την προέλευση των εν λόγω αντικειμένων και τους σκοπούς για τους οποίους τα κατείχαν. Αφενός, ο Κατηγορούμενος 2 δεν ανέφερε οτιδήποτε στην κατάθεση που του λήφθηκε και αφετέρου, ο Κατηγορούμενος 1 παραδέχθηκε την παράνομη κατοχή τους.

Για όλους τους λόγους που προσπάθησα να εξηγήσω ανωτέρω, κρίνω ότι η Κατηγορούσα Αρχή απέτυχε να αποδείξει την υπόθεση της εναντίον των Κατηγορουμένων 1 και 2 αναφορικά με την 1^η κατηγορία και εναντίον του Κατηγορούμενου 2 αναφορικά με τη 2^η κατηγορία. Αντίθετα, πέτυχε να αποδείξει την υπόθεση της εναντίον του Κατηγορούμενου 2 αναφορικά με την 3^η κατηγορία στο απαιτούμενο επίπεδο. Οι Κατηγορούμενοι 1 και 2 αθωώνονται και απαλλάσσονται από την 1^η κατηγορία. Ο Κατηγορούμενος 2 αθωώνεται και απαλλάσσεται από την 2^η κατηγορία, ενώ κρίνεται ένοχος για τη διάπραξη του αδικήματος της 3^{ης} κατηγορίας.

(Υπ.)

 Ε.Δ.

Πιστό Αντίγραφο
Πρωτοκολλητής